

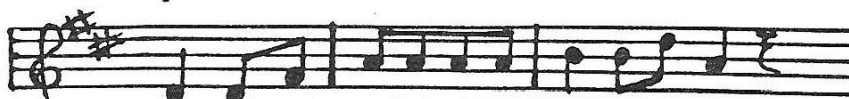
CSERKÉSZINDULÓ

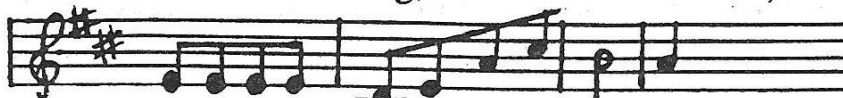
Cser-kész fel a fej-jel, a har-so-na zeng,

Áll-junk csa-ta-sor-ba vi-dá-man.

Ránk vár a vi-lág, ez a harc a mi-enk,

Ka-to-ná-i va-gyunk va-la-há-nyan!

Jó fegy-ve-rünk iz-mos ka-runk,

é-gő sze-münk, vi-dám da-lunk,

A-mer-re né-zünk, meg-te-rem

a győ-ze-lem, a győ-ze-lem!

Cserkész fel a fejjel, az óra közel,

Kél a magyar éjben a hajnal.

Most kell az erős kar, a férfiú mell,

Ezeréves acél-akarattal.

Zúg, mint a harci trombita

A Lomnic és a Hargita,

Értünk kiált, felénk süvölt

Az ősi föld, a drága föld.

Szabadba cserkész! A nap arca nevet

Ott pezsdül a friss, tüzes élet.

Járjuk be a mezőt, meg a rengeteget,

Szabad ott a szabadban a lélek!

Ott szemben, szívben tiszta láng,

S az Isten arca néz le ránk.

Leheletén ott megterem

Erő, szabadság, győzelem!

Sík Sándor, az induló szerzője, eredetileg „cserkész“ helyett „fiúk“-at írt. Cserkészszövetségünk 1971-ben változtatta meg a szöveget, hogy mi lányok is énekelhessük.